

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 30 januari 1932 kl. 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skatt å kaffe.

I en den 29 januari 1932 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 60, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om skatt å kaffe, som finnes i riket den 1932.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För kaffe, som den 1932 kl. 6 f. m. finnes i riket, skall, med de undantag nedan sägs, till staten erläggas skatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

Skatt skall ej erläggas för kaffe, för vilket tilläggstull utgår enligt denna dag utfärdade bestämmelser eller tullfrihet åtnjutes.

2 §.

Skyldighet att erlægga skatt enligt denna förordning åligger, där ej annat föranledes av vad i 11 § stadgas, den som vid den i 1 § angivna tid är ägare till kaffet.

Skattskyldighet äger rum allenast där myckenheten kaffe överstiger 300 kilogram; och må i fall, där skattskyldighet föreligger, vid skattens beräkning nyssnämnda kvantitet såsom skattefri avräknas.

Har kaffe efter införseln till riket blandats med annan vara, skall vid skattskyldighetens bestämmande hänsyn tagas endast till den myckenhet, varmed kaffe ingår i blandningen.

3 §.

Skatt, som i denna förordning avses, utgår med 15 öre per kilogram för orostat kaffe och med 18 öre per kilogram för rostat kaffe, därunder inbegripet till riket infört kaffesurrogat med tillsats av kaffe.

För del av kilogram beräknas ej skatt.

4 §.

1 mom. För bestämmande av den myckenhet kaffe, för vilken skatt skall erläggas, skall i nedan angivna ordning deklaration avgivas.

Skyldig att avgiva deklaration är

- a) envar, som enligt 2 § är pliktig erlägga skatt för kaffe; samt
- b) envar, som vid den i 1 § angivna tid för annans räkning innehar kaffe i större myckenhet än 40 kilogram, även om skatt för kaffet ej skall erläggas.

2 mom. Deklaration skall avgivas på heder och samvete samt innehålla uppgift rörande myckenheten kaffe av varje i 3 § angivet slag, den plats, varest kaffet vid den i 1 § angivna tid förvarades, ävensom ägarens och i förekommande fall innehavarens samt, där kaffet var under transport, avsändarens och mottagarens namn och bostad.

3 mom. Skyldighet att avgiva deklaration för annan än enskild person åligger vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, ombud och, för oskiftat stärbhus, den som sitter i boet.

4 mom. För deklarationer användas blanketter enligt formulär, som av Kungl. Maj:t fastställas. Sådana blanketter skola i Stockholm genom överståthållarämbetet, i övriga städer genom magistratens eller stadsstyrelsens och å landet genom landsfiskalens försorg på begäran kostnadsfritt tillhandahållas de uppgiftsskyldiga.

5 §.

Deklaration skall senast inom en månad från dagen för denna förordnings ikraftträdande avlämnas i Stockholm till överståthållarämbetet, i övriga städer till magistraten eller stadsstyrelsen samt på landet till vederbörande landsfiskal.

Deklaration skall avgivas till myndigheten i den ort, där den uppgifts- pliktige författningsenligt är eller bör vara mantalsskriven, eller, om han är avliden, senast varit eller bort vara mantalsskriven,

eller där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller syssloman eller ombud är bosatt,

eller i fall, då nämnda regler ej äga tillämpning, i den ort, där det med deklarationen avsedda kaffet huvudsakligen finnes vid den i 1 § angivna tid.

Det åligger myndighet, som nu sagts, att efter hand som deklarationer inkomma ofördröjligen verkställa utdrag ur desamma i vad angår kaffe,

som någon uppgiver sig innehava för annans räkning, ävensom översända utdragen till myndigheten i den ort, där den uppgivne ägaren skall afgiva deklaration.

6 §.

Det åligger i 5 § omförmälda myndigheter att övervaka, att deklarationer inkomma från alla uppgiftsskyldiga samt att avgivna deklarationer äro fullständiga och riktiga, därvid särskilt bör tillses, att envar, som idkar handel med kaffe eller eljest använder dylik vara för rörelse som av honom bedrives, fullgjort honom åliggande deklarationsskyldighet. Den som icke avgivit deklaration men kan antagas äga eller innehava förråd av kaffe, eller som avgivit ofullständig deklaration, må föreläggas att inom viss tid inkomma med deklaration eller med erforderliga uppgifter.

7 §.

1 mom. Inkomna deklarationer och övriga uppgifter skola av de i 5 § omförmälda myndigheter, utom för Stockholm, senast två månader från det denna förordning trätt i kraft översändas till vederbörande länsstyrelse.

2 mom. Det åligger länsstyrelse att granska inkomna deklarationer och i särskild längd förteckna dem, som avgivit deklaration eller för vilka uppgifter eljest inkommit, samt fastställa den myckenhet kaffe av varje i 3 § angivet slag, för vilken skatt skall erläggas enligt denna förordning, ävensom därå belöpande skatt.

Där så finnes erforderligt, må länsstyrelsen i den ordning 6 § stadgar infordra felande uppgifter.

3 mom. Finner länsstyrelse för behörig påföring av skatt nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring eller undersökning av dennes inneliggande lager av kaffe verkställes, bör länsstyrelsen föranstalta om sådan granskning eller undersökning; och äger länsstyrelsen därvid i mån av behov anlita biträde av sakkunnig.

Det åligger skattskyldig att för sådan undersökning bereda länsstyrelse eller av länsstyrelse förordnad person tillträde till handels-, fabriks- eller annan upplagslokal samt att för granskning tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar.

Arvode till sakkunnig bestämmes av länsstyrelsen och skall jämte annan kostnad för granskning eller undersökning, som i detta moment sägs, bestridas av medel, som enligt denna förordning inflyta till statsverket.

8 §.

Så snart ske kan skall till envar skattskyldig i rekommenderat brev med allmänna posten översändas utdrag av längden, såvitt honom angår, tilli-

ka med underrättelse om tid och sätt för skattens erläggande samt vad den skattskyldige har att iakttaga, om han vill överklaga länsstyrelsens beslut eller eljest söka befrielse från påförd skatt.

9 §.

Har i deklaration eller annan uppgift, som enligt denna förordning avgivits, lämnats oriktigt meddelande, eller har deklaration eller infordrad upplysning icke, där så skolat ske, avgivits, och har därav föranletts, att skatt icke, på sätt vederbort, blivit påförd, skall skatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande eller underlåtenhet undandragits statsverket.

Efterbeskattning må ej ske senare än år 1937.

10 §.

1 mom. Förmenas länsstyrelse hava vid påförande av skatt oriktigt förfarit, må besvär anföras hos kammarrätten.

Den, som vill anföras besvär över honom enligt denna förordning påförd skatt, åligger att inom natt och år efter det skatten blivit honom avfordrad ingiva eller på eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insända besvären till länsstyrelsen i det län, där skatten påförts, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda till prövning upptagna; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till länsstyrelsen ingivits eller avsänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till länsstyrelsen för vidare behandling på sätt i 2 mom. sägs.

2 mom. Sedan vid besvären fogats de handlingar, på vilka överklagade beslutet grundats, ävensom utdrag av längden, i vad den klagande angår, översänder länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar besvären anses påkalla.

11 §.

Visar skattskyldig, att kaffe, som han vid den i 1 § angivna tid innehaft, till annan levererats, och grundar sig leveransen på försäljningsavtal, som slutits före denna förordnings ikraftträdande, äger Kungl. Maj:t, där den skattskyldige icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest är berättigad att hos köparen uttaga skatten, bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köpare, eller, då skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av skatten.

Ansökan om sådan befrielse eller återbäring skall ingivas inom natt och år, efter det skatt vederbörande avfordrats.

12 §.

Har vid framställning av exportvara använts kaffe, för vilket restitution av erlagd tull ifrågasättes, må den för det använda kaffet bevisligen

erlagda skatten av generaltullstyrelsen restitueras under iakttagande av de villkor, som för återbekommande av erlagd tullavgift stadgas i förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution; ägande styrelsen av tullmedel utbetala restitutionsbeloppet.

13 §.

Granskning av deklARATIONER, som enligt denna förordning avgivits, må ej verkställas av annan än myndighet, som enligt vad ovan stadgats har att mottaga deklARATION, eller jämlikt 7 § 3 mom. förordnad person. DeklARATIONERNA skola tillhandhållas dem, som i och för sin befattning böra därav erhålla del. I övrigt må deklARATION icke vara för någon tillgänglig, utan att den, som avgivit deklARATIONEN, medgivit dess offentliggörande; dock må deklARATIONER, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

DeklARATIONERNA skola med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos länsstyrelsen behörigen förvaras intill utgången av år 1937, varefter deklARATIONERNA skola förstöras.

14 §.

Den, som underlåter att inom föreskriven tid avlämna deklARATION, böte från och med tjugufem till och med trehundra kronor; och må länsstyrelsen förelägga den uppgiftspliktige lämpligt vite.

15 §.

Har någon i deklARATION mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift, så att han därigenom undgått att betala skatt eller fått erlagga för låg skatt, böte högst fem gånger det belopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

Har den oriktiga uppgiften icke lämnats mot bättre vetande, men har den, som lämnat uppgiften, vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, vare straffet böter, högst två gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits.

Den, som dömes till straff enligt denna paragraf, skall jämväl förpliktas utgiva den skatt, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

16 §.

1 mom. Tjänsteman, vilken på grund av sin befattning med ärende, som i denna förordning avses, erhållit del av deklARATION eller skattskyldigs bokföring, må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa vare sig innehållet i sådan deklARATION eller skattskyldigs affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Den häremot bryter vare underkastad

ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse som nu sagts, straffes med böter, ej under fem dagsböter.

2 mom. Den, som på grund av sådant förordnande om statistisk bearbetning av deklARATIONER, som i 13 § sägs, erhållit del av deklARATION, må ej utom tjänsten yppa något av deklARATIONENS innehåll. Vid överträdelse härav vare den skyldige förfallen till ansvar, som i 1 mom. stadgas.

17 §.

Länsstyrelse äger ådöma böter eller fälla till utgivande av vite enligt 14 §.

Åtal för förseelse, som i 15 eller 16 § omförmäles, skall anhängiggöras vid allmän domstol.

Förseelse, som omförmäles i 15 §, är föremål för allmänt åtal. Förseelse, varom i 16 § sägs, må ej åtalas av allmän åklagare, där den ej är målsägande till sådant åtal angives.

18 §.

Böter och viten, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan. Saknas tillgång till deras fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

19 §.

Bestämmelser rörande uppbörd av skatt, som i denna förordning avses, så ock de närmare föreskrifter, som eljest för tillämpning av denna förordning erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Utskottet.

I proposition nr 59 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning med tillägg till gällande tulltaxa. Enligt nämnda proposition skall vid införsel av kaffe, utöver nu gällande tullsatsen av 30 öre för kilogram orostat och 42 öre för kilogram rostat kaffe, utgå tilläggstull av respektive 15 öre och 18 öre per kilogram.

Såsom i nämnda proposition förutsatts, har den föreslagna tilläggstullen genom nu förevarande proposition föreslagits kompletterad med en skatt av motsvarande storlek å kaffe, som vid tiden för tilläggstullens ikraftträdande finnes i riket.

Under åberopande av vad föredragande departementschefen till förenämnda statsrådsprotokoll anför, får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 60, antaga det vid propositionen fogade förslag till förordning om skatt å kaffe.

Stockholm den 30 januari 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg, Boman, Ericson i Obergå, Björnsson, Wohlin, Åström, Jönsson i Boa, Lövgren i Nyborg, Olsson i Ramsta, Olsson i Golvvasta, Lithander, Olsson i Gävle, Wahlmark, Forssberg, Larsson i Örbyhus, Anderson i Storegården, Andersson i Katrineholm, Werner och Hejding.

Reservation

av herrar *Wohlin*, *Lithander*, *Forssberg* och *Anderson* i Storegården, vilka yrkat,

att riksdagen måtte, med avslag å 3 § i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om skatt å kaffe, besluta att denna § skall hava följande lydelse:

3 §.

Skatt, som i denna förordning avses, utgår med 30 öre per kilogram för orostat kaffe och med 36 öre per kilogram för rostat kaffe, därunder inbegripet till riket infört kaffesurrogat med tillsats av kaffe.

För del av kilogram beräknas ej skatt.